

Självständigt arbete (15 hp)

Författare		Program/Kurs
Kd. Mohammed Abdulrazzaq		OP17–20 SA
Handledare		Antal ord: 11 984
Mariam Bjarnesen	Beteckning	Kurskod
		1OP415
AMERIKANSK SAMTIDA KRIGFÖRING		
<i>En kvalitativ studie om amerikansk samtida krigföring med utgångspunkt i New Generation Warfare</i>		
<u>ABSTRACT:</u>		
<p>The wars in the Middle East (Afghanistan and Iraq) in which the United States has been involved are widely debated and often seen as asymmetrically full-scale wars. What is characteristic of these conflicts are that there is no research to map these conflicts regarding the US application of hybrid warfare.</p> <p>The purpose of this study is to gain an understanding of US contemporary warfare by consuming the modern theory of New Generation Warfare (NGW) on the conflicts in Afghanistan in 2001 and Iraq in 2003. The ambition is, therefore, to consuming the existing theoretical starting point to analyse existing research in the field to contribute to the war science research.</p> <p>The conclusions drawn from this study are that US contemporary warfare is moving in the same direction as Russia. It has shown that US contemporary warfare is a precursor to Russian contemporary warfare, which is characterized by military interventions with special operations forces and fewer conventional forces with great emphasis on psychological and information operations. Based on the analysis of the Middle East conflicts in which the United States has been involved.</p>		
<u>Nyckelord:</u>		
New Generation Warfare, Hybridkrigföring, asymmetrisk krigföring, Russian Warfare, U.S Warfare.		

Innehåll

1. INLEDNING.....	4
1.1 PROBLEMFÖRMULERING	4
1.2 FORSKNINGSOVERSIKT.....	6
1.3 SYFTE OCH FORSKNINGSPRÅGA	11
1.4 AVGRÄNSNING	11
1.5 DISPOSITION	12
2. TEORI.....	13
2.1 NEW GENERATION WARFARE (NGW).....	13
2.2 TEORIDISKUSSION	15
2.3 OPERATIONALISERING	16
3. METOD.....	18
3.1 FORSKNINGSDSIGN.....	18
3.2 VAL AV METOD FÖR DATAINSAMLING	19
3.3 VAL AV METOD FÖR DATAANALYS	20
3.4 FORSKNINGSETISKA ÖVERVÄGANDEN	20
3.5 MATERIALDISKUSSION.....	21
4. ANALYS	23
4.1 INVASIONEN AV AFGHANISTAN: OPERATION ENDURING FREEDOM 2001	23
4.1.1 ANALYS AV OPERATION ENDURING FREEDOM.....	24
4.1.2 SAMMANFATTNING	27
4.2 INVASIONEN AV IRAK: OPERATION IRAQI FREEDOM 2003	28
4.2.1 ANALYS AV OPERATION IRAQI FREEDOM.....	29
4.2.2 SAMMANFATTNING	34
5. AVSLUTNING	36

OP 17–20

5.1 SLUTSATSER	38
5.2 VIDARE FORSKNING	40
5.3 RELEVANS FÖR YRKESUTÖVNINGEN	40
LITTERATUR OCH REFERENSFÖRTECKNING	41
LITTERATUR	41
RAPPORTER, ANDRA KÄLLOR.....	42
ELEKTRONISKA KÄLLOR	42

1. Inledning

1.1 Problemformulering

Modern krigföring har ändrat karaktär och utvecklats genom åren och särskilt under de senaste decennierna där stater väljer att genomföra interventioner i konflikter utan möjlighet till säker spårning. Hybridkrigföring har blivit ett alltmer populärt begrepp under de senaste årtiondena för att beskriva denna utveckling med utgångspunkt från Hizbollah-Israel konflikten där en icke-statlig aktör som Hizbollah uppträdde reguljärt på slagfältet mot Israel och vann flertalet strider. Hybridkrigföring präglas av en hybrid sammanställning där användandet av olika medel genomförs i syfte att uppnå politiska mål (Berzins, 2014). Flera olika typer av krigföring ingår i detta begrepp där allt från asymmetrisk krigföring till okonventionell krigföring (krig via ombud och att använda specialförband för att genomföra hemliga operationer i syfte att skapa svårigheter att kunna spåra vem som har legat bakom) är inkluderat (Fabian, 2019).

Krigen i Mellanöstern (Afghanistan och Irak) som USA har varit inblandad i är omdebatterade och ses ofta som asymmetriskt fullskaliga krig. Vad som är utmärkande för dessa konflikter är att det saknas adekvat forskning som kartlägger perioden under de inledande skedena av de två nämnda krigen i Mellanöstern med hänsyn till den amerikanska tillämpningen av hybridkrigföring. Detta är något som är anmärkningsvärt då forskningen som kartlägger rysk samtida krigföring utifrån New Generation Warfare (NGW) är mycket stor. Under krigen i Mellanöstern har det förekommit en rad olika metoder, utöver de som varit asymmetriska, som bland annat efterföljts av invasion och det är därmed möjligt att likna dessa med NGW och konflikten i Ukraina 2014 (Berzins, 2014).

New Generation Warfare (NGW) är en teori som är utvecklad av den lettiska forskaren Janis Berzins i syfte att rama in den ryska krigföringen. Detta med hänsyn till rådande svårigheter i att utifrån teorin för hybridkrigföring inrama den ryska krigföringen där författaren menar att tillvägagångssättet – NGW – är specifikt ryskt vilket andra forskare motsätter sig (Berzins, 2014). Berzins baserar detta påstående på sin vidare analys av den ryska krigföring under Ukraina-konflikten 2014 där han kommer fram till att den ryska krigföringen inte efterliknar den traditionella uppfattningen om hybridkrigföring eftersom den sistnämnda avhandlar framförallt skedet när ett krig har brutit ut (Berzins, 2014).

OP 17–20

Många forskare och analytiker har sedan 2014 försökt att definiera den ryska krigföringen eftersom den inte efterliknar den traditionella uppfattningen om hybridkrigföring. Ryssland har lyckats uppnå sina politiska mål genom att föra krig via ombud, använda gängkriminalitet, informationsoperationer och legosoldater. Därför har det varit delade meningar om huruvida Rysslands krigföring omfattas av den traditionella synen på hybridkrigföring eller om det är nya teorier som kan beskriva den bättre; såsom New Generation Warfare (Galeotti, 2015). Forskare som Galeotti (2015) och Lanoszka (2016) tycks vara eniga om att den krigföring som Ryssland numera bedriver och som kommit att kallas för New Generation Warfare inte är unikt för Ryssland och inte heller helt okänt för västvärldens makter. Krigföringen kan spåras tillbaka så långt som redan till innan Sovjetunionens tid och somliga forskare hävdar att det som Ryssland gjorde i Ukraina 2014 och som fick en enorm uppmärksamhet redan har förekommit i den amerikanska krigföringen. Detta ska ha förekommit i de konflikter som USA varit inblandade i där Afghanistan, Irak, Libyen och Syrien utgör exempel. Det råder en tydlig omtvistad uppfattning då det å andra sidan finns andra framstående forskare som istället menar att den ryska krigföringen som definieras i New Generation Warfare kan likställas med den amerikanska krigföringen som ägt rum redan innan konflikten i Ukraina 2014. Detta påstående är baserat på konstaterandet att likadana företeelser har förekommit i andra konflikter där USA har varit inblandad (Galeotti, 2015).

Det är med hänsyn till denna iakttagelse som målsättningen är att vidare undersöka och bidra till att minska forskningsluckan vad gäller amerikansk samtida krigföring där teorin New Generation Warfare eventuellt kan användas som verktyg för att bättre förstå nationens intressen och motiv. Genom en undersökning av tidigare nämnda konflikter som USA varit inblandade i ämnar denna studie uppnå en större förståelse för amerikansk samtida krigföring. Detta är av största vikt för den krigsvetenskapliga forskningen då ämnet inte är utrett och i dagsläget utgör en förvirrande kunskapslucka. Den ryska krigföringen får allt större uppmärksamhet samtidigt som det råder fortsatt delade meningar kring huruvida det är uteslutande en rysk metod eller om liknande tillvägagångsätt faktiskt har implementerats av andra nationer så som USA (Fabian, 2019).

OP 17–20

1.2 Forskningsöversikt

Forskningsöversikten utgör en grund för att få en förståelse för den amerikanska krigföringen. Inledningsvis undersöks den amerikanska krigföringen och därefter sker en beskrivning av den ryska diskursen kring tillämpningen av hybrid krigföring. En krigföring som somliga forskare menar att den till en viss del har sin utgångspunkt i amerikansk krigföring. Därmed syftar denna forskningsöversikt till att kartlägga behovet av vidare forskning på området för att se vilken forskningslucka som finns att fylla.

Notes on the CIA´s secret war in Afghanistan

Denna artikel handlar, till skillnad från de övriga artiklarna, om metoder som USA använt två decennier innan invasionen av Afghanistan 2001. Artikeln belyser ingående dessa metoder som används inom amerikansk krigföring och som enligt författarna är av hybrida karaktär (Prados, 2002).

Artikeln är skriven av John Prados (2002) och handlar om hur USA valt att bedriva ett ”skuggkrig” långt innan invasionen av Afghanistan fast med för andra intressen än de senare (kriget mot terrorism). Som titeln till artikeln lyder så är det den amerikanska underrättelsetjänsten CIA som står i fokus och utgör intresset där författaren Prados (2002) tar upp och tydliggör att kriget i Afghanistan 2001 egentligen bara är ett nytt skede i ett tidigare krig som CIA startat för att förhindra Sovjetunionens utbredning. Enligt artikeln framgår det att redan under tidigt 80-tal stödde CIA Mujahedin-grupper som stred mot sovjetunionen och som vid denna tid hade ockuperat Afghanistan. Stödet till dessa grupper bestod av ekonomiska medel men framförallt vapensystem. De vapensystem som CIA försåg Mujahedin med var högprecisionsvapen såsom Stinger-systemet som är buren luftvärnsrobot. Dessa robotar användes sedan mot de ryska flygplanen och helikoptrarna. Utöver det försågs Mujahedin-grupperna med andra lätta och medeltunga vapensystem (Prados, 2002).

Den sovjetiska interventionen var en räddningsaktion för den afghanska kommunistregeringen i den mening att afghanska muslimska gerillaaktiviteter varade och kunde inte avbrytas av den afghanska regeringen och dess försvarsmakt. Andra motiv för den sovjetiska invasionen 1979 var att interna konflikter uppstod bland kommunistpartiet i Afghanistan och därför ryckte Sovjetunionen in med militärmakt för att rädda landet (Prados, 2002).

OP 17–20

Många västerländska länder och i synnerhet USA, uppfattade dock invasionen som en sovjetisk drivkraft mot Persiska viken. USA:s dåvarande president Jimmy Carter svarade med att offentliggöra vad som blev känt som Carter-doktrinen att ”varje försök från någon större makt att ta kontroll över Persiska viken skulle motsättas av USA på alla sätt som behövs, inklusive användning av våld” (Prados, 2002).

I artikeln tar Prados (2002) även upp, att många av de lokala motståndsrörelser som USA stödde genom CIA-agenter och specialoperationsförband redan tidigare hade samarbetat med CIA. Dessa samarbeten skulle främst ha pågått under mitten på 80-talet och fortsatte sedan ända fram till 2000-talet i syfte att störta Taliban-regimen (Prados, 2002).

The US Concept and Practice of Hybrid Warfare:

Vladimir Batyuk (2017) genomför i sin artikel en analys av amerikansk hybridkrigföring i Irak och Syrien där specifikt kriget mot ISIS och den syriska regimen kartläggs. Även den amerikanska inblandningen under Ukrainakonflikten 2014 undersöks i studien. Inledningsvis redogör författaren för USA:s användning av hybridkrigföring i Ukraina som utfördes av amerikanska politiker som bildade så kallade ”egna motståndsrörelser” i landet vilka i sin tur understödde den nya ukrainska regeringen. Stödet till dessa irreguljära grupper skedde med hjälp av ett amerikanskt specialförband som upprättade träningsläger i syfte att träna de militanta grupperna och förse dem med bland annat högprecisionsvapen. Batyuk (2017) beskriver sedan utförligt USA:s interventioner i Syrien där rebellgrupper som stred mot Assad-regimen fick ett tydligt stöd. Stödet var inledningsvis i form av vapen (pansarvärnsrobotar) och pengar för att därefter övergå till militära interventioner likt Rysslands ageranden i Ukraina i form av utbildning och träning för att skapa motståndsrörelser i Syrien. Detta var i syfte att störta Assad-regimen men även för att föra kriget mot ISIS genom ett så kallat ”krig via ombud” (Batyuk, 2017).

I Irak förekom även stöd från amerikanska styrkor där den irakiska regeringen fick hjälp i kriget mot ISIS. Genom etablering av träningsläger för att träna den irakiska reguljära armén och andra paramilitära grupper inrättade sig amerikanska styrkor på Irakisk mark.

Användandet av högprecisionsvapen var vanligt förekommande även under denna konflikt genom flygattacker och långräckviddiga missiler mot ISIS vilket var ett stöd till Irak från USA. Detta i sin tur syftade till att skrämma grannlandet och USA:s ärkefiende; Iran. Det signalerar att de amerikanska förbanden som var operativa i Irak snabbt skulle kunna

OP 17–20

genomföra motåtgärder om Iran valde att attackera vilket författaren menar är en grundläggande form av hybrid krigföring (Batyuk, 2017).

The United States, PMSCs and the state monopoly on violence: Leading the way towards norm change

Spridningen av privata militära säkerhetsföretag i konflikterna och krigen som USA har och/eller är inblandade i har väckt många frågor kring dessa företag och deras legitimitet. I sin artikel från 2013 beskriver Krahmman USA:s användning av privata militära säkerhetsföretag i länder där USA är involverad i en pågående konflikt så som Irak och Afghanistan. Vidare beskriver författaren hur USA har förändrat normen och synen på lagar för att kunna använda sig av aktörerna för att nå egen vinning. Artikeln skiljer sig från tidigare studier som avhandlat USA:s tillämpning av hybrid krigföring då författarna valt att inrikta sig på specialoperationsförband som stödjer irreguljära förband i andra länder (Krahmann, 2013).

Elke Krahmman (2013) har vidare i sin studie analyserat den ökade acceptansen för privata militära säkerhetsföretag i USA och Europa baserat på kriget mot terrorism i Afghanistan och Irak. Acceptansen baseras på att konventionella förband inte anses kapabla att lösa alla typer av uppgifter, så som bevakning och eskorter, samtidigt som de ska hålla skadetalet bland egna konventionella förband så lågt som möjligt. Studien beskriver även förändringen av normen för det ”statliga våldsmonopolet”. Krahmman (2013) menar att normen konstruerades under 1600-talet i syfte för stater att äga rätten till användning av det väpnade våldet men idag har denna norm och dess förståelse av väststater (och i synnerhet USA) genomgått en förändring. Denna förändring går att urskilja i hur USA har valt att agera världsmäklare eller normentreprenör genom att sätta mönster för användningen av privata militära säkerhetsföretag i internationella interventioner. USA har även valt att anta nya lagar och förordningar som skapat en ny förståelse för normen för det ”statliga våldsmonopolet”. Enligt författaren har USA legaliserat sin användning av privata militära säkerhetsföretag genom att kringgå FN:s och Genevekonventionens förbud mot användning av icke-statliga väpnade aktörer, s.k. legosoldater då säkerhetsföretagen inte deltar i offensiver utan endast är operativa i ett defensivt syfte (Krahmann, 2013).

The Russian hybrid warfare strategy – neither Russian nor strategy:

I denna artikel genomför Fabian (2019) en kritisk analys av den ryska hybridkrigföringen. Författaren hävdar att västvärlden hamnade i chock efter att Ryssland annekterade Krimhalvön och dess efterföljande praxis i östra Ukraina. Det i sig är dock inte unikt för Ryssland och författaren menar att många forskare och analytiker har sedan 2014 försökt att precisera den ryska strategin och dess krigföring och besvara om det är hybridkrigföring eller inte. Vissa hävdar att det en modifierad rysk version av hybridkrigföring. Förespråkare för dessa antaganden står fast vid att det är ett nytt paradigm i den ryska militärideologin och att Ryssland har ändrat sitt fokus från en tidigare massproduktion/ anskaffning av vapen likt den traditionella krigsideologin. Ryssland ska därmed ha skiftat sitt fokus till att satsa på icke-traditionella militära resurser såsom teknologi och cyberkrigföring. Detta baseras på att Ryssland anser att den mänskliga hjärnan är det huvudsakliga slagfältet. I artikeln kommer Fabian (2019) fram till slutsatsen att den ryska krigföringsstrategin är mer en västerländsk myt än en huvudsaklig strategi som Ryssland faktiskt anammar. Kriget i Östra Ukraina har enligt denna studie visats inte vara Rysslands huvudsakliga krig utan Ryssland har använt det till att stödja sitt traditionella koncept. Dock bör man vara försiktig med att se dessa iakttagelser som ett frikort för att tro att Ryssland inte utgör ett hot. Fabian (2019) utvecklar och drar slutsatsen i sin studie att verktyg för beslutsfattare och forskare att bättre analysera de ryska förmågorna är enormt viktiga eftersom en ogrundad överskattning innebär stor fara (Fabian, 2019).

Hybrid, ambiguous, and non-linear? How new is Russia's 'new way of war'?

I denna artikel genomför författaren Galeotti (2015) en analyserande studie där han försöker precisera den ryska krigföringen och dess praxis. Författaren ringar in den ryska krigföringsstrategin i "New Way of War". Författaren menar att denna praxis som användes på Krimhalvön och Östra Ukraina egentligen inte är okänd för den militära praxisen i västvärlden och att hela världen egentligen var medvetna om vilken krigföring som rådde. Krig med användning av miliser och ombud är inget nytt för västvärldens krigföringsstrategi då specialoperationer har varit centrala i operationer som genomfördes av bland annat USA i Afghanistan, Syrien och Irak. I artikeln lägger författaren fokus på den ryska krigföringen som tycks vara något nytt i västvärldens ögon vilket egentligen inte är något nytt i Ryssland.

OP 17–20

Det är nämligen så att diskursen sträcker sig minst till 2008 om inte ännu längre tillbaka till innan Sovjetunionens tid. Författaren hävdar vidare att den enda förändringen som skett är att gamla metoder s.k. ”Gerilla-geopolitik” börjat användas igen av en stormakt som är väl medveten om att användandet av dessa resurser, i form av uppror för att maximera nyttan, i många fall överträffar de traditionella militära operationer (Galeotti, 2015).

Contemporary Warfare Discourse in Russia’s Military Thought:

Denna studie avhandlar den ryska diskursen om hybridkrigföring och påvisar att den ryska samtida krigföringen egentligen är inget mer än att Ryssland har omvärderat sin syn på samtida krigföring. Det framgår även att Ryssland anpassat sig efter västvärldens krigföring och i synnerhet USA där det i studien framgår att ett antal typer av krigföring som USA genomfört i tidigare konflikter som de har varit involverade i ingår i hybridkrigföring. Exempel på dessa metoder är bland annat åtgärder som är fokuserade på fiendens politiska, sociala och informationsaspekter. Detta baserar Reviatis (2018) på att det utifrån en rysk analys av tidigare amerikansk krigföring går att finna spår av asymmetrisk och nätverksbaserad krigföring i bland annat Irak-Kuwaitkriget 1991 och kriget i Afghanistan 2001. Under dessa konflikter ansågs den amerikanska krigföringen vara mycket framgångsrik vilket Ryssland valde inspireras av i Georgienkonflikten 2008 och Ukrainakonflikten 2014. Ett konkret exempel utgörs av USA:s användning av högprecisionsvapen (missiler) som anses mycket effektiva då mål kan attackeras sex timmar efter det att ett beslut fattats vilket är en teknik som Ryssland valt att upprätta (Reviatis, 2018).

En av de mest effektiva krigföringsmetoderna (som ofta kompletteras med högprecisionsvapen) är telekrigföring. Telekrigföring har använts av USA på ett effektivt sätt bland annat under konflikterna i Irak (1991, 2003) då signal- och kommunikationsspaning förekom frekvent där fiendens ledningscentraler, även civila sådana, attackerades i syfte att försvåra fiendens ledningsförmåga. Avslutningsvis menar författaren att olika former av hybridkrigföring har förekommit under de konflikter som USA varit involverade i, i exempelvis Afghanistan och Irak. Därför har Ryssland ständigt bevakat USA:s krigföring och metoder i syfte att kunna implementera delar av detta i egna konflikter och även kunna upptäcka eventuella nya krigföringsmetoder som uppkommit (Reviatis, 2018).

OP 17–20

1.3 Syfte och forskningsfråga

Utifrån problemformuleringen och forskningsöversikten för denna studie kommer amerikansk samtida krigföring att undersökas genom en teorikonsumerande ansats. Syftet är således att med hjälp av en modern teori, *New Generation Warfare* (NGW), uppnå större förståelse för amerikansk samtida krigföring, vilket utgör huvudfokus för denna studie. Detta sker genom en undersökning av amerikanska krig, Afghanistan 2001 och Irak 2003. Därmed utgör denna studie ett bidrag till krigsvetenskapens forskning om ämnet. För att nå upp till syftet med denna undersökning måste följande frågeställning besvaras:

Hur kan amerikansk samtida krigföring förstås med hjälp av *New Generation Warfare*?

1.4 Avgränsning

Med avstamp i forskningsöversikten samt med hänsyn till studiens tid och omfång kommer därför avgränsningar att genomföras i syfte att möjliggöra denna undersökning. För att genomföra en undersökning av amerikansk samtida krigföring är det viktigt att avgränsa tidsskedet till att endast undersöka krig som USA varit involverad i under 2000-talet. Denna avgränsning innebär att krigföringen bör ses som samtida då den utspelat sig under de senaste 20 åren vilket i sin tur går i linje med formulerat syfte samt frågeställning. Därför avser denna studie att undersöka två specifika krig som har ägt rum under 2000-talet, dessa två krig som nämndes ovan är: Afghanistan 2001 och Irak 2003. Studien avgränsas ytterligare till att endast undersöka de tidiga skedena i kriget där händelserna innan kriget – gråzonen – till och med det faktiska kriget ägt rum. Därmed kommer denna studie inte att undersöka vad som skedde efteråt.

OP 17–20

1.5 Disposition

Denna studie är disponerad utifrån fem kapitel. Det första kapitlet redogör för studiens bakgrund, forskningsproblem, syfte och frågeställning. I forskningsöversikten presenteras studier om New Generation Warfare (NGW) och diskursen om huruvida amerikansk samtida krigföring ligger till grund för rysk samtida krigföring. Det första kapitlet avslutas med att presentera studiens avgränsningar.

I det andra kapitlet presenteras studiens teoretiska ramverk, *New Generation Warfare*. I kapitlet redogörs även en teoridiskussion där det även presenteras en kritik mot teorin. Kapitlet avslutas med en redogörelse för operationaliseringen där den teorikonsumerande ansatsen tydliggörs då användandet av teorin på valda konflikter konkretiseras.

Studiens valda metod presenteras i det tredje kapitlet och ligger till grund för hur studien genomförs. I kapitlet förs sedan en diskussion om vald metod, forskningsetiska överväganden, material och källkritik i syfte att studien ska genomsyras av transparens.

I det fjärde kapitlet presenteras en bakgrund för de valda konflikterna och därefter genomförs en analys av krigens respektive moment med hjälp av teorin NGW, vilket sedan leder till resultatet som lägger grunden för och möjliggör underlag för att svara på forskningsfrågan.

I det avslutande femte kapitlet besvaras frågeställningen och avslutningsvis presenteras studiens yrkesrelevans för officersprofessionen samt förslag på vidare forskning. I detta kapitel presenteras även studiens slutsatser.

2. Teori

2.1 New Generation Warfare (NGW)

New Generation Warfare (NGW) utgör det teoretiska ramverket för denna studie och är utvecklad av Jan Berzins (2014). Berzins (2014) med flera menar att slagfält i den ryska samtida krigföringens i huvudsak baseras på fiendens/ motståndarens sinne och hjärna. Därför kommer eventuellt framtidens konflikter präglas och domineras av informations- och psykologiska påverkansoperationer där NGW:s huvudpoäng är att uppnå politiska mål utan att använda traditionell militärmakt mer än nödvändigt. En central del av den ryska operationskonst att genom vilseledning och psykologiska påverkansoperationer påverka fienden (Berzins, 2014).

NGW som teori är ursprungligen framtagen av den lettiska forskaren Janis Berzins i syfte att rama in den ryska samtida krigföringen för att skapa ett verktyg för att förstå den ryska samtida krigföringen eftersom Lettland och andra östeuropeiska länder (Baltiska staterna och Polen) kunde komma att drabbas av något liknande det som skedde i Ukraina. Vidare är NGW uppdelad i åtta olika faser som beskriver de olika praxis som kan kännetecknas i en konflikt som är av en hybrid art (Berzins, 2014).

Dessa åtta faser är följande:

1. **Icke-militär asymmetrisk krigföring:**

Denna fas karaktäriseras av riktade informationsoperationer, ekonomiska och diplomatiska påverkningar i syfte att etablera en grund som möjliggör för inledandet av nästkommande faser. Exempel på detta enligt Berzins (2014) är att öka missnöjet bland lokal befolkningen och därmed stödja vissa minoriteter.

2. **Vilseledning:**

Denna fas karaktäriseras av samordnade specialoperationer och åtgärder i syfte att vilseleda politiska och militära ledare/ beslutsfattare. Dessa åtgärder sker genom politiska, diplomatiska och media kanaler, som att till exempel sprida falsk information.

3. **Påverkansoperationer:**

Denna fas karaktäriseras av att påverka ämbetsmän, politiker och militärer inom

OP 17–20

statsapparaten genom mutor och påtryckningar att avsäga sig från deras ansvar och överge sina uppgifter.

4. Destabilisering:

Genom propaganda öka missnöje bland befolkningen, förstärkt av ankomsten av paramilitanta grupper eller specialoperationsförband (ryska) för att stödja lokala militanta grupper, som eskalerar subversionen.

5. Blockader:

Etablering av flygfria zoner över landet som ska attackeras, införande av blockader och omfattande stöd till beväpnade oppositionsenheter/ rebellstyrkor.

6. Militära interventioner:

Denna fas karaktäriseras av stridshandlingar som omedelbart föregås av storskalig underrättelseinhämtning och sabotageuppdrag. Dessa handlingar utförs i alla typer, former, metoder och styrkor, inklusive specialoperationsstyrkor, cyberattacker, telekrig- och informationsoperationer.

7. Militära interventioner utökas:

Denna fas karaktäriseras av fortsatta stridshandlingar genom insatser med flygvapnet och användning av högprecisionsvapen (långräckviddiga missiler och artilleri) kombinerade med målinriktad informationsoperation.

8. Eliminering av sista motståndet:

Denna fas karaktäriseras av att slå ut och förstöra överlevande fiendens enheter genom specialoperationer utförda av spaningsenheter för att upptäcka vilka fiendens enheter som har överlevt och lokalisera dess så att egna artillerienheter kan verka mot de; därefter med reguljära markförband med högteknologiska medel och vapen ta och rensa mark från eventuellt kvarvarande fienden (Berzins, 2014).

OP 17–20

2.2 Teoridiskussion

Valet av teorin *New Generation Warfare* (NGW) har motiverats av det stora intresset att undersöka om krigföringen i studiens valda fall (Afghanistan 2001 och Irak 2003), som vissa tidigare forskare redan påstått, går att analysera, bättre förstås och eventuellt likställa med hjälp av teorins åtta faser. Teorin i sig är utvecklad utifrån en aktörs (Ryssland) krigföring som påminner om den krigföring som ska ha förekommit i valda konflikter vilket dock ännu varken bekräftats eller förnekats. Det finns därmed en intressant forskningslucka att fylla då det i valda konflikter har funnits andra stater, i synnerhet USA, som varit inblandade på ett sätt som eventuellt kan liknas med tidigare ryskt agerande enligt NGW. Givet denna studies teorikonsumerande ansats är motivet att använda teorins åtta faser för att utforska möjligheten att bättre förstå det amerikanska agerandet och helt enkelt amerikansk samtida krigföring.

Det bör dock riktas en viss kritik mot teorin i sin helhet då den är som ovan redan nämnt utvecklad utifrån rysk krigföring med utgångspunkt från Ukraina-konflikten 2014. Denna kritik grundar sig i att teorin i sin ursprungsform enbart avhandlar rysk krigföring vilket är en krigföring som på flera sätt skiljer sig från den amerikanska. Exempelvis har Ryssland en befolkningsminoritet i Ukraina och andra angränsande länder vars invånares missnöje kan utnyttjas. Därmed kan Ryssland rikta sina informationsoperationer mot dessa invånare i syfte att etablera en grund för interventioner. I USA:s fall förekommer inte amerikanska befolkningsminoriteter i vare sig Afghanistan eller Irak vilket gör det svårt att utnyttja människor på plats i syfte att gro en grund för interventioner. På så vis skiljer sig nationernas förutsättningar avsevärt. Med det sagt kan teorin eventuellt upplevas vara enbart tillämpningsbar på Ryssland och/ eller eventuellt andra stater med liknande förutsättningar och krigföring.

OP 17–20

2.3 Operationalisering

För att möjliggöra analysen av empirin, där nämnd teori används för att bättre förstå utvalda konflikter, så kommer denna studie att operationaliseras på ett sådant vis att teorins åtta faser namnges utifrån respektive huvudtema. Därefter delas dessa faser in i olika indikatorer som användas i undersökningen för att förklara de olika momenten i respektive konflikt. Den teorikonsumerande ansatsen syftar således till att med hjälp av teorin skapa en bredare förståelse för varje moment i respektive krig. Därmed utgör indikatorerna ett verktyg för att bättre förstå den amerikanska samtida krigföringen.

Teorin kommer operationaliseras och anpassas på ett generellt sätt eftersom den är framtagen för att beskriva och definiera den ryska krigföringen specifikt. Denna operationalisering syftar även till att öka generaliserbarheten vilket möjliggör för analysen av det som denna studie ämnar genomföra, nämligen undersöka amerikansk samtida krigföring.

Genom att nyttja de teoretiskt grundade indikatorerna så styrks arbetets reliabilitet då det minskar subjektiviteten i tolkningsarbetet. Att indikatorerna är direkt tagna ifrån teorin bidrar till ökad begreppsvaliditeten (Esaiasson et al. 2016, ss.58–61). Operationaliseringen av teorin presenteras nedan där ställning tas till om och hur respektive krig kan förklaras och förstås med hjälp av teorins faser samt indikatorer. Vidare kommer de moment där det funnits tillräckligt med stöd i litteraturen för att styrka förekomsten av de teoretiska faserna att utgöra underlag och användas i denna studies analyskapitel.

OP 17–20

Fas 1: Icke-militär asymmetrisk krigföring:

Indikatorer:

- Diplomatiska och ekonomiska påverkningar.
- Upprättande av diplomatiska kontakter.

Fas 2: Vilseledning:

Indikatorer:

- Subversion/ Informationsoperationer utförs i politiskt syfte.

Fas 3: Påverkansoperationer:

Indikatorer:

- Skrämma, lura och muta politiker och militärtjänstemän, med målet att få dem att lämna sina tjänsteuppgifter.

Fas 4: Destabilisering:

Indikatorer:

- Destabilisering genom propaganda.
- Stöd för militanta grupper, som eskalerar subversionen.

Fas 5: Blockad och/eller NO-FLY zon (flygförbud):

Indikatorer:

- Upprättande av flygfria zoner över landet.
- Införande av blockader.

Fas 6: Militära interventioner:

Indikatorer:

- Användning av militärmakt.
- Underrättelseinhämtning och ökad subversion.

Fas 7: Utökade militära interventioner

Indikatorer:

- Användning av högprecisionsvapen och flygoperationer.

Fas 8: Eliminering av sista motståndet:

Indikatorer:

- Specialoperations förband används för att eliminera kvarvarande eventuellt motstånd.

3. Metod

3.1 Forskningsdesign

Vad som utgör ramen för både analys och insamling av data är den valda forskningsdesignen. Beroende på vilka prioriteringar och ställningstaganden som genomförts påverkar det forskningsprocessens utformande (Bryman, 2011, s. 48). Denna studie syftar till att bidra till den existerande samlingen av studier som undersöker olika varianter av amerikansk krigföring. Genom att undersöka amerikansk samtida krigföring med utgångspunkt från formulerad frågeställning; *Hur kan amerikansk samtida krigföring förstås med hjälp av New Generation Warfare?* uppnås förståelse för amerikansk krigföring med hjälp av en teorikonsumerande ansats. Valda konflikter utgör huvudfokus för denna studie och med hjälp av teorin NGW kan denna studie bidra med ett tillskott till krigsvetenskapens kartläggning av amerikansk samtida krigföring.

En teorikonsumerande flerfallsstudie kommer att nyttjas som forskningsstrategi då syftet är att undersöka om empiriskt material över amerikansk samtida krigföring går att förstås med hjälp av faser i teorin NGW (Jensen & Sandström 2016, ss. 51–52). En teorikonsumerande flerfallstudie har en eller flera specifika fall i åtanke som skall prövas mot en rådande teori vilken denna studie syftar till att genomföra. Denna forskningsdesign skall inte förväxlas med den teoriprovande metodologin som istället utgår ifrån en specifik teori för att sedan pröva den mot ett eller flera fall. Detta är inte applicerbart för denna studie som utgår ifrån empiriskt material inom området amerikansk krigföring för att sedan applicera vald teoretisk utgångspunkt (New generation Warfare) (Esaiasson et al 2017, s. 41). För att möjliggöra en prövning av konflikterna kommer en flerfallstudie på noga utvalt empiriskt material att genomföras.

Fallstudier i sin ursprungliga form är en undersökningsdesign som innebär en djupgående studie av ett specifikt fall där exempelvis en händelse eller plats utgör själva fallet. Vidare anses fallstudier vara lämpliga för den enskilde forskaren som arbetar med begränsade resurser under kort tid. Om det är så att flera skilda fall ska undersökas inom samma studie kallas det enligt Bryman (2011, s. 82) för en flerfallstudie (multipel fallstudie). Med flerfallstudie riskerar analysen beröra de valda fallen på ytan och inte dyka djupt i detaljerna men å andra sidan ökar generaliserbarheten om flera fall undersöks Bryman (2011, s. 83).

OP 17–20

Genom ett strategiskt urval med utgångspunkt från utvalda faktorer kan forskaren beskriva de särskilda faktorerna (exempelvis likheter och skillnader eller utvalda tendenser och företeelser) som är av intresse för den specifika studien. Med ett sådant urvalsförfarande kan gemensamma resultat för de valda fallen urskiljas vilka är både intressanta och viktiga för studiens uppbyggnad Bryman (2011, s. 82). Det finns vidare en uttalad fördel med flerfallstudier och det är att både skillnader och likheter mellan de olika fallen skapar en bredare analys och förståelse för olika fenomen som förenas med hjälp av det gemensamma intresset (Bryman, 2011, s. 83). I denna studie utgörs det gemensamma intresset av att uppnå en förståelse för amerikansk samtida krigföring med hjälp av en teorikonsumerade ansats och mer specifik teorin New Generation Warfare (NGW). I och med att denna studie riktat fokus på relationen mellan amerikansk krigföring och NGW som krigföringsteori så har denna studie oundvikligen gjort ett urval som rör samspeletsprocessen vilket en flerfallstudie lämpar sig till (Bryman, 2011, s. 83).

3.2 Val av metod för datainsamling

Då denna studie ämnar analysera empiriskt material inom området amerikansk krigföring för att sedan applicera valt teoretiskt ramverk, *New generation Warfare* (NGW), så är en textanalys lämplig metod för datainsamling. Inledningsvis utgår textanalysen från det material som insamlats i forskningsöversikten ovan för att sedan addera underlag till det fjärde kapitel som är döpt till: Analys. Valet av metod för denna uppsats styrs av syftet och forskningsämnet samt den omfattande förståelse för uppsatsämnet som skapades genom forskningsöversikten. Då detta är en examensuppsats på kandidatnivå som utförs med begränsade resurser under kort tid och som syftar till att studera amerikansk krigföring i form av relevant empirisk forskning på området är användningen av sekundärkällor nödvändig för att skapa ett kunskapsunderlag. Det är därmed ett medvetet val att i denna studie använda uteslutande sekundärdata i syfte att skapa mer tid åt tolkning och analys av den insamlade data vilket ej varit möjligt om primärdata samlats in på egen hand (Bryman, 2011, ss. 303–304).

Det empiriska material som har använts i denna studie har i huvudsak inhämtats från böcker och elektroniska dokument från Anna-Lindh bibliotekets sökmotor Primo. Litteraturen består av peer-reviewed akademiska skrifter, väl ansedda Internetkällor och granskade statliga rapporter.

OP 17–20

3.3 Val av metod för dataanalys

Som ovan nämnt kommer denna studie använda sig av sekundärdata vilket kräver sökande efter bakomliggande teman och intentioner för att innehållet skall beaktas utan syfte att avge personligt omdöme (Bergström & Boréus 2012, s. 50). För att uppnå denna intention används avsiktligt en kvalitativ innehållsanalys vilket syftar till att skapa en bakomliggande förståelse och mening för de utvalda källorna. En kvalitativ innehållsanalys placerar även dokumentens innehåll i en kontext och studerar de bakomliggande beslut som fattas då texten skapades. En kvalitativ innehållsanalys är lämplig för att undersöka forskning och litteratur som skildrar händelser likt konflikter (krig) där statliga dokument och/eller personliga iakttagelser används för att kartlägga det som indirekt uttalats och ligger implicit i texten. På så vis kan man få fram textens bakomliggande avsikt och vad som har påverkat dess innehåll. Detta är relevant för att uppnå detta uppsatssyfte genom att kartlägga indikatorer som framkommit i avsnittet operationalisering. Innehållet i texterna kommer således att analyseras och förstås med hjälp av respektive teoretisk indikator vilka framställs ur teorin New Generation Warfare. Metoden är lämplig för denna undersökning då det som ska undersökas är komplext och de företeelser och indikatorer som teorierna framhäver antagligen inte står uttryckligen i texterna utan måste tolkas fram. Kvalitativa ansatser förknippas ofta med meningssamband, det vill säga intentioner, målsättningar, motiv och planer men kan även vara minst lika lämplig för orsaksförklaring (May, 2011, ss. 227–233 & ss. 248–250).

3.4 Forskningsetiska överväganden

Det forskningsetiska övervägandet handlar framförallt om att skydda integriteten och rättigheterna för de personer som deltar i studien där syftet för undersökningen ska vara tydlig och där deltagandet bygger på frivillighet (Esaiasson et al. 2017, s. 354). Då denna studie inte är uppbyggd på intervjuer, enkäter eller personella experiment kan således resultatet för denna studie bedömas ofarligt för personer. Därmed berörs inte studien av de forskningsetiska överväganden som bland annat Esaiasson et al. (2017) och Jensen & Sandström (2016) tar upp i sina metodböcker. Det finns dock forskningsetiska överväganden som bör tas hänsyn till eftersom det inom den krigsvetenskapliga disciplinen genomförs undersökningar som handlar om våldsanvändning (väpnat våld). Denna inkludering kan uppfattas som oetiskt av andra forskningsaktörer utifrån forskningsetiken och därför är det väldigt viktigt att sådana studier

OP 17–20

genomsyras av transparens och tydliga syftesformuleringar (Jensen & Sandström 2016, s. 109).

Denna studie syftar till att kartlägga samtida krigföring för en stormakt med målet att utöka förståelsen för den typen av krigföring och därmed inte medvetet bidra till nya metoder för väpnat våldsutövning. Den ökade förståelsen hoppas gynna både den krigsvetenskapliga disciplinen samt officersprofessionen i syfte att kunna försvara Sverige mot liknande hot. Studien har genomförts med god forskningssed då hänsyn tagits till upprättade krav. För det första så har forskningen rapporterats på ett sanningsenligt sätt där studien genomsyrats av transparens, uppföljning och god kommunikation med handledaren och övriga medstudenter. För det andra håller denna uppsats hög kvalitet då studien genomförts i linje med nationella riktlinjer och överenskommelser vad gäller uppsatsskrivande på kandidatnivå. För det tredje så tar denna studie ansvar för dess eventuella följdverkningar med hänsyn till tidigare förda argument att denna studie inte bidrar till nya metoder för väpnat våldsutövning.

3.5 Materialdiskussion

Det empiriska materialet som utgör grunden för denna studie består av böcker som återberättar de fall som denna studie kommer att undersöka. De fyra kriterierna för källkritik (*Äkthet, Oberoende, Samtidighet och Tendens*) har varit beaktande vid valet av material för undersökningen av fallen. En triangulering av informationen som redovisar de valda fallen kommer att genomföras i syfte att öka trovärdigheten (Esaiasson et al. 2017, ss. 291–296). Det minskar risken för eventuella misstankar som kan uppstå till ifall informationen som presenteras är påverkad av författarens tidigare erfarenheter och fördomar. Även studiens reliabilitet stärks eftersom möjligheterna för egna tolkningar minskar (Jensen & Sandström 2016, s. 59).

Materialet som avhandlar kriget i Irak består av tre böcker. Boken som utgör huvudkällan för denna studie är skriven av Bob Woodward (2004) som under kriget arbetade som journalist vid Washington Post vilket stärker äktheten och oberoendet för materialet. Boken är dessutom skriven ett år efter kriget vilket i sin tur stärker samtidigheten i informationen som redovisas. Det den bidrar med är en sammanställning av officiella uttalanden, statliga handlingar, och intervjuer med nyckelpersoner som var med och planerade kriget.

OP 17–20

Det material som avhandlar kriget i Afghanistan utgörs av tre böcker i enlighet med trianguleringen som nämndes ovan. En bok som utgör huvudkällan för detta fall är skriven av Donald Wright och bygger på hundratals intervjuer av nyckelpersoner som var med under planeringen av kriget mot Afghanistan och är skriven nio år efter kriget (2010). Den andra boken är skriven av Michael Walling (2015) och bygger på intervjuer med krigsveteraner som befunnit sig i Afghanistan. Med hänsyn till samtidighet riskerar dessa två böckers trovärdighet minska någorlunda då böckerna är skrivna några år efter kriget. Däremot är det inte för lång tid som har passerat då böckerna skrevs och dessutom var de förstahandskällor som dessa böcker baserats på vid liv då litteraturen skrevs. Vidare är de statliga handlingarna som böckerna utgörs av bevarade och tillgängliga vilket i sin tur resulterar i att trovärdigheten för litteraturen stärks. Utifrån studiens begränsade tid och den uppsjö av material som avhandlar kriget i Afghanistan och i synnerhet tidsperioden efter kriget, kunde material som stärker samtidighets kriteriet inte hittas.

Det övriga materialet utgörs av gemensamma källor till båda fallen och är utvalda med hänsyn till deras respektive oberoende samt äkthet i syfte att uppnå den trianguleringen av informationen som efterfrågas. Det övriga materialet utgörs av två böcker som är skrivna av Russell Crandall (2014) respektive Bruce E. Stanley (2015). Böckerna avhandlar inte enbart fallen utan även amerikansk krigföring i sin helhet vilket utgör ett värdefullt underlag för denna studie. Denna uppsats består som tidigare nämnts av enbart sekundärkällor vilket kan utgöra en nackdel utifrån oberoende-kriteriet som råder inom källkritiken. Detta baserat på antagandet att primärkällor är mer trovärdiga än sekundärkällor (Esaiasson et al. 2017, s. 292). Med hänsyn till studiens tidsram och omfång kommer dock sekundärkällor att användas trots detta eftersom de valda källorna utgör ett mycket värdefullt underlag.

4. Analys

I detta kapitel kommer en analys av valda fallen att genomföras med hjälp av det teoretiska analysverktyget, *New Generation Warfare*. Inledningsvis kommer en kort bakgrund till varje fall att redovisas för att sedan analyseras med hjälp av teorin. Analysen kommer att genomföras utifrån teorins åtta faser för att skapa en större förståelse för respektive konflikt med tillhörande moment. Slutligen kommer en kort sammanfattning av analysen att redovisas för att förtydliga hur varje moment går att förstås med hjälp av respektive teoretisk indikator. Syftet med denna redovisning är att skapa en tydlig överblick för huruvida krigens moment går att förstås med hjälp av teorins faser där en kartläggning presenteras över om de teoretiska indikatorerna förekommit eller inte och på vilket sätt i respektive fall.

4.1 Invasionen av Afghanistan: Operation Enduring Freedom 2001

I september 2001 kapas fyra civila passagerarflygplan och kort därefter kraschar två av flygplanen in i tvillingtornen på Manhattan i New York (World Trade Center). Det tredje flygplanet kraschar in i USA:s försvarshögkvarter (Pentagon) i Virginia och det fjärde havererade på ett fält utanför Pennsylvania. Detta var en historisk terroristattacker mot USA som planerades och utfördes av terrororganisationen och USA:s stora ärkefiende, Al-Qaida (Walling, 2015, ss. 11–16). På grund av attacken rubbades den amerikanska makten och hela nationen ansågs vara under attack vilket resulterade i att president Bush och hans administration snabbt skapade åtgärder i syfte att ställa Al-Qaida till svars och eliminera terrororganisationen. Åtgärderna skedde omgående och långt utanför USA:s landsgränser nämligen på plats där organisationen fanns, nämligen i Afghanistan. Ett krig inleddes och kom snabbt att kallas kriget mot terrorismen (Wright, 2010, ss. 10–34). Inte långt senare inleddes planeringen av en militäroperation som skulle innebära invasion av Afghanistan och ett fullskaligt krig var snart inom räckhåll (Walling, 2015, s. 23) Operationen som syftade till att invadera Afghanistan och förrinta terrororganisationen döptes till Operation Enduring Freedom och planerades av ett antal högt uppsatta politiska och militära personer där bland annat General Tommy Franks som var chef för *US Central Command* (försvarsledningen för upprätthållandet av den amerikanska säkerhetspolitiken i Asien och Mellanöstern) medverkade i arbetet. Planen för operationen som innebar invasionen av Afghanistan (Operation Enduring Freedom) bestod av fyra moment som senare kompletterades med nio

OP 17–20

riktlinjer som General Franks satte igång i syfte att underlätta genomförandet av operationens moment (Wright, 2010 ss. 45–47).

4.1.1 Analys av Operation Enduring Freedom

Operation Enduring Freedom första moment:

Till en början inleddes Operation Enduring Freedom (OEF) enligt de moment som ingick i planen och som innebar att förbereda en grund i Afghanistan för kommande moment (Wright, 2010, ss. 58–60). Genom att inledningsvis upprätta kontakter med de lokala motståndsrörelserna i Afghanistan och därmed utgöra ett alternativ för en senare militär intervention. Denna del av planen innebar även upprättandet av diplomatiska kontakter med länder som angränsar Afghanistan såsom Pakistan, Uzbekistan och Tadjikistan. De diplomatiska förhandlingarna syftade till att övertyga dessa länder att det var Talibanregimen som skulle störtas eftersom den utgjorde ett hot för hela omvärlden (Walling, 2015, s. 24). Därmed kunna använda deras flygbaser för tillförsel av militära styrkor och upprättande av luftherravälde. Detta möjliggjorde senare även genomförandet av luftattackerna (Walling, 2015, ss. 24–30).

Det inledande momentet av Operation Enduring Freedom går att förklaras utifrån (NGW) första fas, *en icke-militär och asymmetrisk krigföring*. I och med att den preliminära målsättningen i momentet innefattade vad som beskrivs i (NGW) att förbereda grunden för att inleda kommande interventioner. Upprättandet av diplomatiska kontakter med de länder som angränsar Afghanistan och även kontakterna med de lokala motståndsrörelserna karaktäriserades av en icke-militär, och asymmetrisk krigföring eftersom Talibanregimen påstods för svag för att mäta sig den amerikanska inflytandet.

Operation Enduring Freedom andra moment:

Ganska snabbt efter att avtal upprättades med de angränsande länderna så inleddes det andra momentet av operationen. Detta innebar att specialoperationsförbanden (SOF) och CIA-agenter fördes in till Afghanistan och därefter började samarbetet med Norra Alliansen (Afghansk motståndsrörelse). SOF grupperna levde ihop med de afghaniska motståndsgupperna och dessutom klädde sig likadana kläder som afghanerna. Dessa specialoperationsförband och CIA-agenter hade som uppgift att träna motståndsgupperna, förse dem med vapen och pengar för att styrka dem mot talibanerna. De genomfördes

OP 17–20

dessutom operationer tillsammans med afghaniska motståndsrörelser mot talibanerna (Walling 2015, ss. 26–43). Utöver detta hade SOF-grupperna i uppgift att kartlägga och upprätta skisser över områden som Al-Qaida och Talibanerna använde som träningsläger och ledningsplatser. Kartläggningen av dessa platser syftade till att SOF-grupper utifrån förmågan de hade att leda in indirekt elden från attackflygen och andra högprecisions missiler (Wright 2010, ss. 58–64, ss. 72–75).

Dessa militära interventioner som hittills har presenterats kan förklaras utifrån teorins (NGW) sjätte och sjunde faser (*Militära interventioner & Militära interventioner utökas*), indikatorerna för dessa faser innefattar användningen av specialoperations förband likt det som tidigare nämndes genomföra militära operationer med lokala motståndsrörelser och även användning av högprecisionsmissiler som i detta fall genomfördes av amerikanska specialoperationsförband. Utöver det var den underrättelseinhämtningen som bedrevs av CIA-agenter.

Operation Enduring Freedom andra moment präglades inte bara av flygattacker för att slå ut Al-Qaida och talibanregimen utan även psykologiska operationer (PSYOPS). PSYOPS var en viktig faktor under operationen för att kunna påverka lokalbefolkningen i syfte att vinna deras förtroende och förklara varför attackerna som skedde i deras land var nödvändiga. Dessa PSYOPS skedde framförallt över radiosändning på stationer som upprättades och sändes över Afghanistan från flygplan, men även flygblad fälldes över landet (Wright, 2010, ss. 65–66). Denna taktik med tillhörande attacker utgör tydliga strategier som går att förstå med hjälp av NGW fjärde fas "*Destabilisering*" som dess indikatorer innebar användning av propaganda och ökad subversion genom militanta grupper som i detta fall utgjordes av de afghaniska motståndsrörelser och amerikanska specialoperationsförband.

Under detta moment av kriget kan även den femte teoretiska fasen "blockad" konstateras och användas för att skapa en större förståelse för den amerikanska krigföringen. USA övervakade gränserna till Afghanistan och de rörelser som sympatiserade med Al-Qaida och Talibanerna. USA gjorde även så att ingen tillförsel eller smuggling av vapen och andra former av stöd genom andra länder eller organisationer kom till Afghanistan vilket skedde genom specialförband som tidigare fanns i området, i arabiska gulfen (Walling, 2015, s. 27). Talibanregimen hade ett begränsat flygvapen med några enstaka stridsflygplan och piloter, dessa kom aldrig till användning dels på grund av att de saboterades i samband med

OP 17–20

specialoperationerna dels för att de var underlägsna i numerären och utrustningen (Walling, 2015, ss. 28–30).

Under tiden som dessa preliminära moment av operationen pågick så började USA att identifiera de politiska personerna som kunde ha stora påverkan efter att Talibanregimen störtats (Wright, 2010, ss. 93–112). Denna strategi kan förstås med hjälp av den tredje teoretiska fasen: ”Påverkansoperationer”. Kontakten skedde genom de SOF-grupper som redan fanns på marken. Inflytelserika personer allierade sig med USA där en av de mest kända är Hamid Karzai som senare valdes till ordförande för den afghaniska nya politiska eliten. Senare valdes han till den nya presidenten över Afghanistan och kunde därmed bilda en ny regering med stöd av USA (Walling, 2015, ss. 35–42).

Dessa operationer som präglades av olika metoder inför invasionen började norrifrån och tog sig successivt till södra Afghanistan (Walling 2015, ss. 42–43). I början av 2002 var Talibanregimen störtad och numera är det USA tillsammans med sina koalitionsstyrkor som har tagit över Afghanistan och en ny regering har inrättats i landet (Wright, 2010, ss. 93–112).

Operation Enduring Freedom tredje moment:

Det tredje momentet för invasionen av Afghanistan innefattade det som kan förklaras med (NGW) åttonde fas ”*Eliminering av sista motståndet*” som syftar till att slå ut fiendens sista motstånd. I detta fall när de målsättningen (störta Talibanregimen) var uppnådd omorganiserade därefter USA sin närvaro i landet. Huvuddelen av koalitionsstyrkorna utgjorde den s.k. International Security Assistance Forces (ISAF) som hade i uppgift att sköta säkerheten i landet. Detta arbete skedde samtidigt som amerikanska trupper (huvuddelen specialförband) hade i uppgift att slå ut de sista grupperingarna av Talibanerna och Al-Qaida och därmed eliminera det sista motståndet (Walling, 2015, ss. 45–77). Det sistnämnda visade sig vara ett svårt uppdrag och kom att ta flera år eftersom Talibanerna och Al-Qaida började omorganisera sina styrkor och förmågor. Det resulterade således i okonventionella metoder i form av gerillakrigföring (Walling, 2015, ss. 45–77).

OP 17–20

4.1.2 Sammanfattning

I operationens första moment går det tydligt att urskilja den första teoretiska fasen ”*Icke-militär asymmetrisk krigföring*” för att förklara händelseförloppet. Detta då fasens indikatorer ”*diplomatiska påverkningar*” går att applicera för att förklara det amerikanska agerandet under det första momentet då USA (i linje med indikatorn) syftade till att med icke-militära medel det vill säga de diplomatiska kontakterna upprätta en grund för kommande interventioner (Berzins, 2014). I det andra momentet av operationen går det att urskilja de tredje till sjunde teoretiska faserna (”Påverkansoperationer”, ”Destabilisering”, ”Blockad”, ”Militära interventioner” & ”Militära interventioner utökas”) för att förklara händelseförloppet under detta moment. Detta med hänsyn till bland annat specialoperationsförbanden (SOF) och CIA-agenters agerande där taktiker som flygattacker, träna motståndsgруппerna, spridning av propaganda, införandet av blockader och kartläggning över områden som Al-Qaida och Talibanerna för att senare bombas av amerikanska stridsflyg genomfördes. Samt de psykologiska operationerna som riktade sig mot den afghaniska befolkningen för att öka subversion och underminera förtroendet för Talibanregimen genomfördes (Wright, 2010, ss. 93–112). Slutligen kan det tredje momentet av Operationens Enduring Freedom förstås med hjälp av den åttonde teoretiska fasen ”eliminering av sista motståndet” då exakt samma taktik återfinns i litteraturen som beskriver kriget i Afghanistan, där amerikanska trupper (huvuddelen specialförband) hade i uppgift att slå ut de sista grupperingarna av Talibanerna och Al-Qaida och därmed eliminera det sista motståndet. Detta går i linje med teorins målsättning, nämligen att nå ett avgörande (Walling, 2015, ss. 74 & 95).

OP 17–20

4.2 Invasionen av Irak: Operation Iraqi Freedom 2003

År 2003 bestämde USA med ledning av president Bushs administration att fortsätta och utvidga gränserna för sitt s.k. ”Det globala kriget mot terrorism” genom att invadera Irak. Den 21:a Mars 2003 började kriget mot Irak genom strategiska bombningar mot viktiga irakiska mål. Inte långt efter bombningarna inleddes kriget på marken i syfte att störta den irakiska regimen med målsättningen att rädda USA från terror (Crandall, 2014, s. 363). Kriget mot Irak inleddes med anklagelser som var riktade mot Saddam Hussain (Iraks dåvarande president) att han stöttade terrororganisationen Al-Qaida. Anklagelserna fortsatte sedan med att beskylla Irak för innehav av massförstörelsevapen som hotade USA och resten av världen vilket ansågs vara anledning nog för att störta regimen (Crandall, 2014, s. 363).

Kriget planerades under cirka ett års tid av bland annat General Tommy Franks (som även var delaktig och planerade invasionen av Afghanistan). Planen för invasionen av Irak skilde sig inte mycket från tidigare plan för Afghanistan. Planen bestod av fyra delar där den första delen innefattade förflyttning av konventionella förband med hjälp av civila flygplan för att undvika röjning. Den andra delen innefattade inledningen av specialoperationer och luft operationer. Den tredje delen innefattade huvuddel av Operation Iraqi Freedom och innebar inledandet av konventionella förband som anföll genom Irak från söder till Bagdad. Den fjärde delen innefattade efterkrigets del, humanitära hjälp, återuppbyggnad och installation av ny regering. Det som Franks planerade den här gången kompletterades också av ”Lines of operation”, riktlinjer för vad som ska göras i Irak (Woodward, 2004, ss. 52–55).

Franks riktlinjer var följande:

1. Luft- och bombkampanjer, användning av långräckviddiga högprecisionsvapen i syfte att slå ut viktiga infrastruktur som påverkar fiendens förmågor.
2. Okonventionell krigföring, specialoperations styrkor som infiltrerar djupt bakom fiendens (Irak) linjer i syfte att kunna förhindra Irak att avfyra Scud-missiler mot Israel och Saudi Arabien.
3. Operativa manövrar, traditionella markoperationer genomförs av konventionella markförband.
4. Påverkansoperationer, i form av spridning av desinformation, psykologiska- och vilseledande operationer.
5. Stöd för oppositionsgrupper i Irak i form av vapen, utveckling av förmågor för spaning och underrättelseinhämtning mot strategiska mål men även sabotageförmågor. Detta skedde i samordning med CIA.

OP 17–20

6. Politisk-militär diplomati, i syfte att samarbeta med lokal befolkningen mestadels efter de stora operationerna.
7. Humanitärt bistånd till den civila befolkningen.

(Woodward, 2004, ss. 52–55).

4.2.1 Analys av Operation Iraqi Freedom

Operation Iraqi Freedom första moment:

I det inledande momentet av Operation Iraqi Freedom (OIF) det vill säga innan kriget (det kinetiska våldet) började inledde USA sina diplomatiska påverkningar och politiska vilseledning mot Irak. Denna strategi kan förklaras med hjälp av bland annat New Generation Warfare (NGW) andra fas *"Vilseledning"* vilken innefattade diplomatiska och ekonomiska påverkningar. Detta skedde genom påverkningar där USA försökte att övertyga omvärlden om att Iraks Saddam Hussain hade massförstörelsevapen samt likt i Afghanistan, aktivt stödde terrororganisationen Al-Qaida. Därför menade amerikanerna att USA var tvungna att agera för att skydda sig själv och världen (Stanley, 2015, s. 130). Syftet med den amerikanska krigföringen i detta moment var att vilseleda omvärlden som tidigare nämndes. Dessa påståenden om massförstörelsevapen och stöd till Al-Qaida byggde på svaga och ogrundade underrättelser. Eftersom massförstörelsevapen och några bevis på kontakter med Al-Qaida hittades aldrig har det visat sig i efterhand (Stanley, 2015, ss. 135–140). Det som också hände under det första momentet av operationen och som kan förklaras med (NGW) första fas *"Icke-militär asymmetrisk krigföring"* vilken innefattade upprättandet av diplomatiska kontakter med angränsande länder såsom Kuwait, Saudi Arabien, Jordanien och Turkiet. Dessa kontakter syftade till att upprätta avtal för att kunna använda dessa länders territorium för tillförsel av trupper och utrustning samt en infartsport till Irak (Stanley, 2015, ss. 135–140). Utöver de diplomatiska kontakterna så upprättades även kontakter med de kurdiska rebellerna i norra Irak. Detta utgjorde som det beskrivs i (NGW) den grund och de förutsättningarna för kommande interventionerna samt ett tidigt övertag.

Ett annat exempel på vilseledning var att den amerikanska underrättelseapparaten ägnade en hel del åt informationsoperationer. Falsa underrättelser läcktes ut till irakiska regimen, delvis genom agenter men även genom amerikansk media (Ferris, 2003, s. 161). Då USA avsiktligt läckte ut information till amerikansk media, bland annat CNN, om att huvuddelen av trupperna som eventuellt skulle inleda invasionen från Turkiet och genom norra Irak blev

OP 17–20

stoppade. Detta påstods vara eftersom turkarna vägrade tillåta amerikanska trupper passera genom Turkiet och därmed var amerikanska krigsfartygen ståendes i medelhavet (Ferris, 2003, s. 161). Dessa vilseledande underrättelser resulterade i att den irakiska regimen trodde att invasionen skulle ske vid ett senare tillfälle i och med de motgångar som USA stött på. Under tiden förflyttade USA en annan del av trupperna och utrustningen med civila flygplan och civila lastfartyg till Kuwait där amerikanska baser fanns sedan tidigare (Ferris, 2003, s. 161).

Operation Iraqi Freedom andra moment:

Strax därefter grunden etablerades, som nämndes ovan. Inledde USA det andra moment av Operation Iraqi Freedom utifrån två av General Franks riktlinjer som innefattade bland annat påverkansoperationer och okonventionell krigföring. Vad detta innebar kan förklaras med hjälp av (NGW) teoretiska faser, *"påverkansoperationer"* och *"Destabilisering"*.

Ungefär sex månader innan bombkampanjen skulle inledas så infiltrerade USA vad som beskrivs i (NGW) *"Destabilisering"* (specialförband). I detta fall agenter från underrättelsetjänsten, CIA, en grupp om 13 medlemmar, med olika expertis och bakgrund. Utifrån (NGW) teoretiska fas *"påverkansoperationer"*, var syftet att infiltrera irakiska regimen och därmed påverka tjänstemän och officerare att dels lämna över viktig information dels att avsäga sig ansvar (Woodward, 2004, ss. 205–212). CIA-gruppen kunde tidigt infiltrera norra Irak efter samråd med den turkiska regimen med löftet att lämna de information som den turkiska regimen behöver för att bekämpa de enligt turkiska regimen terrorklassade kurdiska motståndsrörelserna (Woodward, 2004, ss. 205–212). Detta är en taktik som utifrån (NGW) syftar till att påverka fienden på djupet (Berzins, 2014).

Den irakiska regimen hade en begränsad kontroll över norra delen av landet där den kurdiska befolkningen (som utgör en minoritet) var bosatta och var emot regimen. Kurderna hade dessutom en beväpnad motståndsrörelse och CIA-gruppen lyckades hädanefter skapa mycket goda kontakter med kurdiska motståndsrörelsen i norra Irak. Vidare kan händelseförloppet förklaras fortsättningsvis med hjälp av (NGW) teoretiska fas *"påverkansoperationer"* som innefattar att muta, skrämja och lura politiker samt militära tjänstemän. Eftersom CIA-gruppen hade med sig, utöver den tekniska utrustningen, flera miljoner dollar i syfte att muta tjänstemän, inflytelserika personer och officerare som kunde bidra med avgörande information som skulle underlätta invasionen och störta regimen (Woodward, 2004, ss. 205–

OP 17–20

220). Genom kontakt med inflytelserika personer lyckades CIA-gruppen rekrytera flera officerare som levererade en mängd avgörande information i form av viktiga personallistor samt kunskap om system som USA tidigare inte hade information om. Några av informatörerna var i nära position till presidenten Saddam Hussain och kunde leverera GPS-koordinater för presidentens position vilket senare resulterade i att USA vid krigets början kunde genomföra en flygräd mot Hussains residens. Den irakiske presidenten klarade sig dock mirakulöst med endast få skador (Woodward 2004, ss. 302–305 & s. 374). Denna sorts metod kan med hjälp av NGW förklaras då det bakomliggande syftet var att påverka fiendens förmågor till den grad att de kommer ur balans (Berzins, 2014). Vidare lyckades CIA-gruppen därefter att infiltrera en av sina medlemmar in i Bagdad för att inhämta information som tidigare varit mycket svår att få tag på. Denna information handlade om irakiska arméns förflyttningar, dess positioner och försvarslinjer samt information om luftvärnssystem. Denna information hade USA inte haft tillgång till tidigare och därmed kunde de nu placera GPS-sändare i syfte att underlätta positioneringen av utsatta mål för kommande flyg- och missilattacker. Ett framsteg i konflikten som senare visats vara avgörande (Woodward, 2004, ss. 301–302).

Vidare kan en ytterligare amerikansk taktik som genomfördes den 17 mars 2003, förklaras med hjälp av New Generation Warfare tredje fas *"påverkansoperationer"*. Det var nämligen så att tre dagar innan kriget skulle inledas så intensifierades de diplomatiska kontakterna mellan FN, länder med ledande positioner i och runt Mellanöstern och USA. Det huvudsakliga syftet med förhandlingarna var att försöka enas kring och åstadkomma en fredligare lösning än krig. Flertalet samtal ägde rum mellan inblandade parter och efter dessa hotade USA Iraks president Hussain att han inom 48 timmar bör lämna Irak. Om han inte gjorde det skulle kriget istället inledas och USA skulle omgående störta den irakiske regimen (Woodward, 2004, ss. 366–368). Denna taktik med olika former av hot och skrämsel är utifrån (NGW) effektiva som påverkansoperation helt enkelt för att sätta motståndarna i obalans rent psykiskt (Berzins, 2014).

OP 17–20

Operation Iraqi Freedom tredje moment:

Strategin gick snabbt över till att utgå från Franks första riktlinje vilken kan förklaras med hjälp av (NGW) teoretiska faser (5–7) ”Blockader”, ”Militära interventioner” och ”Militära interventioner utökas”. Dessa faser innefattade att etablera blockader, utöver stridshandlingar utföra sabotageoperationer av specialoperationsförband samt med luft- och bombkampanjer i form av användning av långräckviddiga högprecisionsvapen slå ut viktiga infrastruktur som påverkar fiendens förmågor (Woodward, 2004, ss. 52–55).

Tack vare de omständigheter som rådde i Irak efter det första Gulf-kriget 1991 (då Irak invaderade grannlandet Kuwait som i sin tur krävde en intervention från USA med sin koalition för att tvinga tillbaka irakiska trupper ut från Kuwait) så inrättade USA tidigt under 1990-talet vad som kan förklaras utifrån (NGW) femte fas nämligen ”flygförbud och Blockad”. Detta innebar att den irakiska flygvapnet kunde ej flyga över norra och södra Irak. Utöver det genomfördes ekonomiska sanktioner (Woodward, 2004, ss. 367). Dessa metoder försvagade den irakiska regimen möjligheter samt begränsade dess förmåga att kunna stå ut mot den amerikanska invasionen. Dessa åtgärder kan förklaras utifrån (NGW) vars syfte att upprätta olika former av blockader i syfte att hindra motståndarens möjligheter och förmågor för att kunna genomföra motåtgärder (Berzins, 2014).

Den 20:e mars inledde USA kriget mot Irak. Operationen började med flera missil- och flygattacker i fem dagar, då mer än 1500–2500 flygattacker genomfördes och mer än 500 högprecision- långräckviddiga missiler avfyrades från amerikanska krigsfartyg. Amerikanska och brittiska trupper påbörjade sin marsch in i Irak från Kuwait under detta moment i överraskningssyfte. I västra Irak infiltrerade amerikanska specialoperationsförband från grannländerna Saudi Arabien och Jordanien för att därefter ta viktiga nyckelterräng i irakiska öknerna i syfte att förhindra irakiska armén från att flytta sina långräckviddiga missiler och således inte avfyra de mot amerikanska baser som finns i grannländerna vilket skulle kunna få enorma konsekvenser (Stanley, 2015, s. 131). Varför USA valde att genomföra dessa militära insatser går att förklara med hjälp av de NGW teoretiska faser (”militära interventioner” och ”utökade militära interventioner”) indikatorer som innefattar ”underrättelseinhämtning och ökad subversion” samt ”användning av högprecisionsvapen och flygoperationer” kunde USA skapa ett övertag eftersom irakiska regimen försvagades inifrån till den graden att den inte kunde avvärja invasionen.

OP 17–20

Den 4:e april hade amerikanska konventionella förband tagit stora delar av terrängen från södra Irak och därmed i mångt och mycket belägrat huvudstaden Bagdad. En mekaniserad bataljonschef fick i order att med sin bataljon försöka ta huvudstaden i syfte att testa de irakiska försvagade försvarslinjerna. Bataljonen påbörjade anfallet efter sin marsch mot huvudstaden för att efter mindre strider inta viktiga nyckelplatser i huvudstaden. Dessa platser utgjordes av flygplatsen och presidenten Saddam Hussains palats vilket i sin tur resulterade i att denna dag, den 9:e april, blev dagen då regimen störtades. Denna händelse resulterade i vad som beskrivs i (NGW) fas ”*Destabilisering*” där ena indikatorn är destabilisering genom propaganda. Eftersom med den amerikanska bataljonen följde en reporter och därmed kunde de sända inifrån Bagdad (Zucchini, 2003). Detta resulterade i att regimen tappade greppet totalt, förvillades och därmed kollapsade (Woodward, 2004, ss. 407–410).

Inte långt efter att de militära insatserna avslutades så inrättade USA ett tillfälligt styre över Irak för att kunna återställa landet med en ny demokratisk regering. Oroligheterna ökade i landet och tack vare den amerikanska inflytelsen över Irak resulterade det i att irakiska armén upplöstes. Det infördes även i samband med detta moment nya lagar om att alla som har varit medlemmar i Baath-partiet inte skulle få arbeta inom den nya statliga sektorn. Detta var en sanktion som dessvärre resulterade i att ett flertal medborgare valde att övergå till Al-Qaida. Det resulterade även i att andra terrororganisationer uppstod då tidigare medlemmar till Baath-partiet inte hade möjlighet att stå emot och upplevde en enorm hopplöshet (Crandall, 2014, ss. 369–373). Den sistnämnda uppgivenheten kan indikera på ett strategiskt val i den amerikanska krigföringen, nämligen att eliminera sista motståndet vilket kan förklaras med den sista fasen i NGW där syftet är att med hjälp av specialoperations förband används för att eliminera kvarvarande eventuellt motstånd. Det ska tilläggas att denna strategi har förekommit men inte i den utsträckning som det förekom i Afghanistan och Operation Enduring Freedom. I Operation Enduring Freedom planerade och utförde USA militära operationer i syfte att slå ut samtliga av Al-Qaida och Talibanernas medlemmar vilket inte skedde i riktigt samma utsträckning i Irak då varken högprecisions missiler och artilleri används (Crandall, 2014, ss. 369–373).

OP 17–20

4.2.2 Sammanfattning

Redan innan kriget (det kinetiska våldet) började i det inledande momentet av Operation Iraqi Freedom så inledde USA sina diplomatiska påverkningar och vilseledning mot Irak. Syftet var att i ett så tidigt skede skapa en politisk grund som underlättar för inledandet av OIF. Dessa strategier kan förstås med hjälp av New Generation Warfare (NGW) första och andra fas ”Icke-militär asymmetrisk krigföring” och ”Vilseledning” (Berzins, 2014). Eftersom genom falska ogrundade underrättelser och därmed vilseleda omvärlden. Utöver det upprättades diplomatiska kontakter med angränsande länder som utgör viktiga infartsportar till Irak samt kontakter och stöd till lokala motståndsrörelser i syfte att destabilisera landet och därmed utgöra förutsättningarna för ett tidigt övertag (Woodward, 2004, ss. 205–212).

Vidare i inledandet av OIF andra momentet där syftet var att infiltrera irakiska regimen specialoperationsförband vilket i detta fall var 13 agenter ur amerikanska CIA. Denna strategi kan förklaras med hjälp av ett antal faser av NGW teoretiska faser: ”påverkansoperationer” och ”Destabilisering” vilka syftar till att påverka fiendens på djupet. Eftersom under detta moment av OIF, inledde CIA-agenter stödet till oppositionsgrupper i norra Irak (Woodward, 2004, ss. 205–212).

CIA-gruppen infiltrerade norra Irak efter samråd med den turkiska regimen kunde därefter leverera stödet till den kurdiska motståndsrörelsen i form av vapen, utveckling av förmågor för spaning och underrättelseinhämtning mot strategiska mål men även sabotageförmågor vilket skedde i samordning med CIA. I detta moment, utöver stödet till kurdiska motståndsrörelsen arbetade gruppen frö att infiltrera regimen genom att muta tjänstemän, inflytelserika personer och officerare som kunde bidra med avgörande information (Stanley, 2015, s. 131). Dessa metoder går att även förklara med hjälp av (NGW) fjärde fas ”destabilisering” eftersom amerikanerna ville påverka irakiska regimen förmågor till den grad att de kommer ur balans (Berzins, 2014). Med den nya informationen kunde nu de amerikanska styrkorna inta en mycket överlägsen position (Crandall, 2014, ss. 369–373).

I Operation Iraqi Freedom tredje moment tack vare ett redan etablerade flygförbud över norra och södra Irak samt ekonomiska sanktioner (Woodward, 2004, ss. 367), kan detta moment förstås med hjälp av (NGW) teoretiska faser (5–7), ”Blockader”, ”Militära interventioner” och ”militära interventioner utökas”. Detta eftersom utöver dessa blockader som nämndes ovan och vars syfte var att begränsa motståndarens möjligheter till motattack. Genomförde

OP 17–20

USA insatser genom användning av militärmakt där militära interventioner påbörjades genom omfattande flygattacker och högprecisionsmissiler (Crandall, 2014, ss. 363–367). Dessa handlingar fortsatte med tillförsel av specialoperationsförband som genomförde sabotageoperationer i västra Irak. Samtidigt inleddes invasionen med konventionella förband genom Kuwait och genom södra Irak. Dessa handlingar resulterade raskt därefter till regimens fall. Eftersom motståndet infann sig i en total uppgivenhet med hänsyn till de sanktioner och nederlag som USA bäddat för vilket indikerar på ett strategiskt val i den amerikanska krigföringen, går att förklara med hjälp av de indikatorer som återfinns i NGW (5–7) teoretiska faser.

5. Avslutning

Den problemformulering som presenterades ovan och som även ledde studien framåt var bristen på tidigare forskning som undersökt amerikansk samtida krigföring utifrån en hybridkrigförings perspektiv. Därav kom denna studie att genomföra en undersökning av konflikterna i Mellanöstern (Afghanistan 2001 & Irak 2003) med hjälp av en modern teori, nämligen den omtvistade *New Generation Warfare* (NGW).

Syftet med denna studie var således att med hjälp av *New Generation Warfare* uppnå en ökad förståelse för och därmed bidra med ett tillskott till krigsvetenskapens kartläggning av amerikansk samtida krigföring. För att kunna uppnå studiens syfte var följande frågeställning formulerad:

Hur kan amerikansk samtida krigföring förstås med hjälp av New Generation Warfare?

Studien har visat att den amerikanska samtida krigföringen, med hjälp av NGW, genomsyrats av olika metoder som präglas av hybrida karaktär. Detta eftersom i båda krigen i Afghanistan och Irak har det förekommit olika former av krigföringsmetoder som bland annat icke asymmetrisk krigföring, påverkansoperationer och militära interventioner i olika utsträckningar. Dessa metoder syftade till att först ge USA en legitim grund för fortsatta handlingar och kommande militära interventioner. Tydliga exempel på det kan utläsas i studiens empiriska analys där det framgår att USA använt sitt inflytande till att destabilisera regimerna i Afghanistan och Irak genom olika former av bland annat diplomatiska och ekonomiska påverkningar. Dessa påverkningar har skett i olika omfattningar och även i kombination med användning av och stöd för lokala motståndsrörelser. Utöver det har det även förekommit politisk vilseledning och subversion vilket är ett tillvägagångssätt som går att förklara med hjälp av teorins andra fas "*Vilseledning*" då USA genom sitt inflytande kunde dels vilseleda omvärlden om krigets legitimitet genom att anklaga irakiska regimen för innehav av massförstörelsevapen samt regimens stöd till Al-Qaida vilket båda visade sig i efterhand inte stämma (Crandall, 2014, ss. 367–369).

De likheter som återfinns i krigen i Afghanistan 2001 och Irak 2003 tydliggörs när tillämpningen av metoder för användning av inhemska motståndsrörelser och stödet till dessa

OP 17–20

grupper båda i form av ekonomiska medel och vapensystem. Även militärträning och genomförande av gemensamma operationer (rebeller och amerikanska specialoperationsförband) som syftar till att destabilisera regimerna är ett tillvägagångssätt som USA använt sig av frekvent under båda konflikterna. Andra likheter återfinns i form av subversion som syftar till att övertyga andra länder om att det amerikanska agerandet är rätt eftersom de berörda aktörer (Afghanistan & Irak) är värddar för terrorismen som hotar världen och USA. Samtliga av dessa likheter går helt i linje med och går att förklara med hjälp av det som teorin New Generation Warfare målar upp som en mycket effektiv krigföring nämligen att genom special operationer såsom informationsoperationer och olika former av påverkningar genom specialoperationsförband uppnå ett avgörande och destabilisera fienden på djupet till den grad att inte kunna avvärja interventionerna (Berzins, 2014).

Att ovan presentera likheter mellan de två amerikanska krigen motiveras av att jämförelsen bidrar till att ännu en gång understryka det faktum att teorin New Generation Warfare går att använda för att förklara amerikansk samtida krigföring. Vidare finns det en uttalad fördel med flerfallstudier likt denna då både skillnader och likheter mellan olika fall lyfts för att skapa en bredare analys och förståelse för olika fenomen som förenas med hjälp av det gemensamma intresset (Bryman, 2011). Det går även att urskilja en rad skillnader vad gäller de båda krigen som presenterats i denna studie. De största skillnaderna uppstår i satsningen på subversioner och de diplomatiska förhandlingarna. I Afghanistans fall skedde planeringen och utförandet av invasionen hastigare än i Iraks fall. Detta berodde på att Taliban-regimen ansågs vara svag och därmed inte kunna stå emot en relativt stora styrkeförhållanden. Medan i Iraks fall hade de amerikanska underrättelser annorlunda överväganden eftersom de räknade med att Irak var en starkare aktör än Talibanerna med tillgång till massförstörelsevapen och kemiska vapen (Crandall, 2014, ss. 415–420).

OP 17–20

5.1 Slutsatser

De slutsatser som har dragits i denna studie är att USA:s samtida krigföring går i samma riktning som Rysslands med utgångspunkt från den implicita jämförelsen som genomförts med hjälp av det teoretiska ramverket för denna studie, *New Generation Warfare*.

Denna studie har påvisat med hjälp av det teoretiska ramverket (NGW) att i den amerikanska samtida krigföringen förekommer hybrida metoder som föregår och sedan kombineras med konventionella krigföringen vilket är helt i linje med teorins motiv att med påverkansoperationer och specialoperationer underlätta för en militär intervention med mindre antal konventionella förband (Berzins, 2014). En annan slutsats som har dragits genom denna studie är att de valda krigen inte har präglats av massmobiliseringar av större antal konventionella förband som det förekommit i tidigare krig. Denna iakttagelse går i linje med vad teorins grundare, Berzins (2014), menar att framtida konflikter präglas av, nämligen hybrida karaktär såsom informations- och påverkansoperationer och mindre till antal konventionella förband. Denna studie har tydligt kunnat urskilja just detta i analysen av USA:s krig i Afghanistan 2001 och Irak 2003 trots att dessa krig skedde mer än ett decennium innan teorin var skriven (2014).

Med utgångspunkt från valda krigs moment och teorins åtta faser kan en bredare förståelse för och liknelser dras mellan amerikansk och rysk samtida krigföringen. Det framgår i denna studie att det inte är mycket som skiljer den amerikanska samtida krigföringen från det ryska med hänsyn till att teorin (som är tänkt att appliceras på rysk krigföring och de konflikter som Ryssland varit inblandade i) går att använda för att uppnå en större förståelse för USA:s samtida krigföring i Mellanöstern. Detta innebär att denna studie bidragit till en bredare förståelse för att båda nationerna använder termer och begrepp som åsyftar att legalisera sina interventioner. USA hävdar att de måste mäkla fred i världen för att skydda egna befolkningen och egna intressen mot terrorism. Ryssland hävdar i sin tur att de syftar till att skydda de ryska minoriteterna i grannländerna (som i Ukraina) men även för att skydda sig mot NATO genom att skapa en buffertzona. Denna studie har tydliggjort att det finns en amerikansk samtida ambition att bekämpa terrorism vilket i praktiken har inneburit att (med hybrida karaktär) störta regimer som eventuellt stödjer terrororganisationer vilket konflikterna i Afghanistan och Irak (som denna studie analyserat) utgör exempel på.

OP 17–20

5.2 Vidare forskning

Utifrån den problemformulering som presenterades ovan kan med fördel en ytterligare teorikonsumerande flerfallstudie genomföras. De amerikanska interventioner i konflikterna i Syrien (2011) och Libyen (2011) kan med hjälp av *New Generation Warfare* (NGW) förslagsvis studeras. Ett ytterligare förslag på vidareforskning är att undersöka de valda fallen (Afghanistan 2001 & Irak 2003) med hjälp av studiens teoretiska ramverk och analysverktyg men där enskilda fallstudier av respektive fall genomförs. Detta i syfte att utöka generaliserbarheten för de slutsatserna som har dragits i denna studie.

5.3 Relevans för yrkesutövningen

Genom att studera moderna krig utifrån en teori med utgångspunkt från att pröva hur samtida krigföring har förändrats kan ökad förståelse uppnås för de enskilda fallen. Det kan även leda till en ökad förståelse för teorin i sin helhet då den är relativt ny inom krigsvetenskapen. Detta är relevant för framtida yrkesutövning då det kan bidra med betydelsefull kunskap som kan nyttjas för att förutsäga hur framtida utveckling av krig och krigföring kan se ut.

Studien har visat att amerikansk samtida krigföring går i samma riktning som den ryska samtida krigföringen. Svensk säkerhetsstrategi syftar till att vara alliansfri och att inte dras med i krig därför är det av största vikt för professionen och krigsvetenskapsdisciplinen att kunna analysera krigföringsmetoder som tillämpas av både en möjlig fiende och en möjligen allierad aktör.

Litteratur och referensförteckning

Litteratur

- Bryman, Alan (2011). *Samhällsvetenskapliga metoder*. 2., [rev.] uppl. Malmö: Liber
- Crandall, Russell (2014). *America's dirty wars: irregular warfare from 1776 to the War on Terror*. New York: Cambridge University Press
- Esaiasson, Peter, Gilljam, Mikael, Oscarsson, Henrik, Towns, Ann E. & Wängnerud, Lena (2017). *Metodpraktikan: konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Femte upplagan Stockholm: Wolters Kluwer
- Jensen, Tommy & Sandström, Johan (2016). *Fallstudier*. Upplaga 1:1 Lund: Studentlitteratur
- Stanley, Bruce E. (2015). *Outsourcing security: private military contractors and U.S. foreign policy*. Lincoln, NB: Potomac Books, an imprint of the University of Nebraska Press
- Walling, Michael G. (2015). *Enduring freedom, enduring voices: US operations in Afghanistan*. Oxford: Osprey Publishing
- Woodward, Bob (2004). *Plan of attack: the definitive account of the decision to invade Iraq*. New York, N.Y.: Simon & Schuster
- Wright, Donald P. (2010). *A different kind of war: The United States Army in Operation Enduring Freedom (OEF), October 2001-September 2005*. Saffron Walden: Books Express Publishing

Rapporter, andra källor

- Banasiks, M. (2016). *Russia's Hybrid War in Theory and Practice*. Journal on Baltic Security, 2. 10.1515. DOI: https://www.researchgate.net/publication/313256813_Russia's_Hybrid_War_in_Theory_and_Practice/citation/download
- Batyuk, V. (2017). *The US Concept and Practice of Hybrid Warfare*. Strategic Analysis 41.5. <https://doi.org/10.1080/09700161.2017.1343235>
- Berzins, J. (2014). *Russia's New Generation Warfare in Ukraine: Implications for Latvian Defence Policy*, National Defence Academy of Latvia Centre for Security and Strategic Research, Policy Paper No. 2, 2014 <https://sldinfo.com/wp-content/uploads/2014/05/New-Generation-Warfare.pdf>
- Fabian, S. (2019). *The Russian hybrid warfare strategy – neither Russian nor strategy*. Defence & Security Analysis Volume 35, 2019 - Issue 3. DOI: <https://doi.org/10.1080/14751798.2019.1640424>
- Ferris, J. (2003). *A New American Way of War? C4ISR, Intelligence and Information Operations in Operation 'Iraqi Freedom': A Provisional Assessment*. Intelligence and National Security, 18:4, 155-174 <https://doi.org/10.1080/02684520310001688916>
- Galeotti, M (2015). *Hybrid, ambiguous, and non-linear? How new is Russia's 'new way of war'?* Journal Small Wars & Insurgencies Volume 27, 2016 - Issue 2. DOI: <https://doi.org/10.1080/09592318.2015.1129170>
- Lanoszka, A. (2016). *Russian hybrid warfare and extended deterrence in eastern Europe*. International Affairs 92(1):175-195. DOI: https://www.researchgate.net/publication/290507166_Russian_hybrid_warfare_and_extended_deterrence_in_eastern_Europe
- Prados, J. (2002) *Notes on the CIA's Secret War in Afghanistan*. The Journal of American History 89.2. <https://www.jstor.org/stable/3092167>
- Reviaitis, A. (2018). *Contemporary Warfare Discourse in Russia's Military Thought*. Lithuanian Annual Strategic Review: Volume 16: Issue 1. DOI: <https://doi.org/10.2478/lasr-2018-0010%20Open%20access%20PDF>

Elektroniska källor

- Zucchini, D. (2003), *The Thunder Run*, Los Angeles Times. <https://www.latimes.com/archives/la-xpm-2003-dec-07-tm-marines49-story.html>